

ΣΥΝΑΡΤΗΣΕΙΣ GREEN

Εισαγωγικές Παρατηρήσεις

Αναφερόμαστε σε μη ομογενή προβλήματα του τύπου :

$$L_{\underline{x}}\Psi(\underline{x}) = -f(\underline{x}) \quad (1)$$

Στην προηγούμενη εξίσωση ο διαφορικός τελεστής είναι (συνήθως) δεύτερης τάξης ενώ γράψαμε $\underline{x} = (\vec{r}, t)$. Οι συνοριακές συνθήκες (γενικά μη ομογενείς) που συνοδεύουν την εξ. (1) είναι (συνήθως αλλά όχι πάντα) τύπου Dirichlet ή Neumann για το χωρικό κομμάτι :

$$\Psi_S(\vec{r}) = \alpha(\vec{r}_S) \neq 0 \quad \text{ή} \quad \partial_n \Psi_S(\vec{r}) = \beta(\vec{r}_S) \neq 0 \quad (2)$$

Σε ότι αφορά το χρόνο συνήθως έχουμε συνοριακές (αρχικές ή τελικές) συνθήκες τύπου Cauchy :

$$\Psi(\vec{r}, t_0) = \psi_0(\vec{r}) \neq 0 \quad \text{και} \quad \frac{\partial}{\partial t_0} \Psi(\vec{r}, t_0) = \nu_0(\vec{r}) \neq 0 \quad (3)$$

(η δεύτερη είναι απαραίτητη αν ο τελεστής είναι 2^{ης} τάξης ως προς το χρόνο)

Το πρώτο βήμα που κάνουμε είναι να γράψουμε τη λύση της (1) (αν βέβαια υπάρχει):

$$\Psi(\underline{x}) = \Psi_0(\underline{x}) + \Psi_p(\underline{x}) \quad (4)$$

Στην προηγούμενη σχέση η συνάρτηση Ψ_0 είναι η λύση της ομογενούς εξίσωσης

$$L_{\underline{x}}\Psi_0(\underline{x}) = 0 \quad (5)$$

η οποία ικανοποιεί τις μη ομογενείς συνοριακές συνθήκες του προβλήματος μας.

Έτσι (και αν υποθέσουμε ότι ξέρουμε να λύσουμε το πρόβλημα (5)) αρκεί να προσδιορίσουμε τη λύση της

$$L_{\underline{x}}\Psi_p(\underline{x}) = -f(\underline{x}) \quad (6)$$

που υπόκειται στην ομογενή έκδοση των συνοριακών συνθηκών του προβλήματός μας.

Αυτό που μπορεί να αποδειχθεί είναι ότι **εάν η λύση του προβλήματός μας υπάρχει και είναι μοναδική** μπορούμε να βρούμε μία και μόνο μία συνάρτηση (γενικότερα: μια κατανομή) G την οποία ονομάζουμε **συνάρτηση Green** και με τη βοήθεια της οποίας μπορούμε να γράψουμε :

$$\Psi_p(\underline{x}) = \int_V d\underline{x}' G(\underline{x}, \underline{x}') f(\underline{x}') \quad (7)$$

Εάν συγκρίνουμε τις εξ. (6) και (7) είναι πολύ εύκολο να δείξουμε ότι η συνάρτηση Green είναι η λύση της εξίσωσης

$$L_{\underline{x}}G(\underline{x}, \underline{x}') = -\delta(\underline{x} - \underline{x}') \quad (8)$$

η οποία ικανοποιεί τις ομογενείς συνοριακές συνθήκες που ικανοποιεί και η Ψ_p . Η εξίσωση (8) λέγεται **εξίσωση Green**.

Εύκολα μπορεί να αποδειχθεί ότι η συνάρτηση Green είναι τέτοια ώστε να ικανοποιεί και την εξίσωση

$$\tilde{L}_{\underline{x}}G(\underline{x}', \underline{x}) = -\delta(\underline{x} - \underline{x}') \quad (9)$$

όπου \tilde{L} είναι ο ανάστροφος του L διαφορικός τελεστής. Αν ο L είναι αυτοσυζυγής

$$L = \tilde{L}^* \equiv L^+ \quad (10)$$

μπορούμε συγκρίνοντας τις εξ. (8) και (9) και λαμβάνοντας υπόψη τη μοναδικότητα της συνάρτησης Green, να διαπιστώσουμε ότι

$$G(\underline{x}, \underline{x}') = G^*(\underline{x}', \underline{x}) \quad (11)$$

Πριν κλείσουμε αυτή την πολύ περιληπτική εισαγωγή μερικές αποδείξεις.

- Θα δείξουμε καταρχήν ότι αν η συνάρτηση Green υπάρχει είναι μοναδική.

Πράγματι. Έστω ότι υπάρχει και μία άλλη συνάρτηση G_1 η οποία επίσης ικανοποιεί την εξ. (8) και τις αντίστοιχες ομογενείς συνοριακές συνθήκες. Τότε προφανώς η συνάρτηση

$$\Delta(\underline{x}, \underline{x}') \equiv G_1(\underline{x}, \underline{x}') - G(\underline{x}, \underline{x}') \neq 0 \quad (12)$$

είναι (μη τετριμμένη) λύση της ομογενούς εξίσωσης

$$L_{\underline{x}}\Delta(\underline{x}, \underline{x}') = 0 \quad (13)$$

και ικανοποιεί ομογενείς συνοριακές συνθήκες.

Τότε είναι προφανές ότι :

$$\begin{aligned} \Delta(\underline{x}, \underline{x}') &= \int_V d\underline{x}'' \Delta(\underline{x}'', \underline{x}') \delta(\underline{x}'' - \underline{x}) = - \int_V d\underline{x}'' \Delta(\underline{x}'', \underline{x}') \tilde{L}_{\underline{x}''} G(\underline{x}, \underline{x}'') = \\ &= - \int_V d\underline{x}'' L_{\underline{x}''} \Delta(\underline{x}'', \underline{x}') G(\underline{x}, \underline{x}'') = 0 \Rightarrow \text{άτοπο.} \end{aligned}$$

Επομένως **αν η συνάρτηση Green υπάρχει είναι και μοναδική.**

• Προκύπτει έτσι άμεσα ότι εάν υπάρχει μη τετριμμένη ($\neq 0$) λύση της ομογενούς εξίσωσης $L_{\underline{x}}\phi(\underline{x}) = 0$ η οποία να ικανοποιεί τις ομογενείς συνοριακές συνθήκες του προβλήματος, η συνάρτηση Green δεν υπάρχει. Πράγματι, αν υπήρχε τότε και η $G_1 = G + \phi$ θα ικανοποιούσε την εξίσωση Green και τις ομογενείς συνοριακές συνθήκες και επομένως η συνάρτηση Green δεν θα ήταν μοναδική.

• Ας πούμε τώρα ότι θεωρούμε τη διακριτοποιημένη έκδοση της εξ. (6) :

$$L_{\underline{x}}\Psi_p(\underline{x}) = -f(\underline{x}) \rightarrow \sum_j L_{ij}\Psi_{p,j} = -f_i \quad (14)$$

Είναι προφανές ότι η τελευταία εξίσωση μπορεί να λυθεί αν μπορεί να αντιστραφεί ο πίνακας L_{ij} . Σε μια τέτοια περίπτωση η λύση θα ήταν

$$\Psi_{p,i} = -(L^{-1})_{ij} f_j \quad (15)$$

Επομένως εάν ο πίνακας L_{ij} είναι αντιστρέψιμος υπάρχει λύση της (14) και μάλιστα είναι μοναδική. Πράγματι, η εξίσωση $L_{\underline{x}}\phi(\underline{x}) = 0$ σε διακριτή μορφή διαβάζεται $\sum_j L_{ij}\phi_j = 0$ και επομένως δεν έχει λύση (η οποία να ικανοποιεί τις ομογενείς συνοριακές συνθήκες του προβλήματός μας) αφού ο πίνακας L_{ij} ως αναστρέψιμος δεν έχει μηδενικές ιδιοτιμές.

Αν τώρα δούμε τη διακριτή εξίσωση Green

$$L_{\underline{x}}G(\underline{x}, \underline{x}') = -\delta(\underline{x} - \underline{x}') \rightarrow \sum_k L_{ik}G_{kj} = -\delta_{ij} \rightarrow G_{ij} = -(L^{-1})_{ij} \quad (16)$$

και λάβουμε υπόψη την προηγούμενη συζήτηση μπορούμε αμέσως να δικαιολογήσουμε τον αρχικό μας ισχυρισμό : **Αν η λύση στο προβλημά μας υπάρχει και είναι μοναδική τότε η συνάρτηση Green υπάρχει και είναι μοναδική.**